

Mál nr. 129/2008

M

og

Vátryggingafélagið X v/ húftryggingar bifreiðar og heimilistryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu úr húftryggingu bifreiðar og heimilistryggingar.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 3.7.2008, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 1.7.2008, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Þann 18.8.2007 var bifreiðinni A í eigu M stolið við heimili hans í sveitarfélaginu S. Rúmri viku síðar fannst bifreiðin í Reykjavík. Hafði hún þá orðið fyrir miklum skemmdum og öllu verið stolið úr henni, svo sem golfsetti ásamt golfkerru og golffatnaði. Kveikjúláslyklar voru í A er henni var stolið.

A var húftryggð hjá X auk þess sem M hafði heimilistryggingu hjá X. Hann hefur krafist bóta úr umræddum vátryggingum vegna tjóns sem hann varð fyrir. X hefur á hinn bóginn neitað bótaskyldu á þeirri forsendu að varúðarreglum hafi ekki verið fylgt er A var stolið, þar sem kveikjúláslyklar voru þá í henni.

M kveður aftur á móti að X hafi fyrirgert þeim rétti að bera fyrir sig að það sé laust úr ábyrgð þar sem það hafi ekki tilkynnt honum þá afstöðu sína samkvæmt fyriræmum 31. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga. Í bréfi M til X, dags. 20.6.2008, segir að lögreglu og umboðsmanni X á Siglufirði hafi strax verið tilkynnt um hvarf bifreiðarinnar. Í bréfi X til nefndarinnar, dags. 1.7.2008, segir að viðkomandi kaskótrygging sé frjáls vátrygging og kaskótjón verði ekki skráð og tekið til meðferðar nema samkvæmt beiðni vátryggingartaka. M hafi ekki óskað eftir að "kaskómál" verði skráð á bifreiðina vegna umrædds tjóns. Hins vegar megi ráða af bréfi hans frá 20.6.2008 að hann óski eftir afstöðu X til bótaskyldu úr vátryggingunni. Það hafi verið gert þann 23.6.2008 er kaskómálið var skráð og höfnunarbréf sent X þann 25.6.2008.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 31. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga skal vátryggingafélag, sem hyggst bera fyrir sig að það sé laust úr ábyrgð í heild eða að hluta samkvæmt reglum IV. kafla laganna, þ. á m. 26. gr. varðandi brot á varúðarreglum, tilkynna vátryggingartaka eða vátryggðum þá afstöðu sína. Tilkynningin skal send án ástæðulauss dráttar eftir að félaginu varð kunnugt um atvik sem leyst gátu það undan ábyrgð. Í tilkynningunni skal félagið einnig upplýsa um möguleika þess að bera álitaefni undir úrskurðarnefnd skv. 141. gr. laganna. Samkvæmt 2. mgr. 31. gr. glatar félagið rétti sínum til að bera fyrir sig ábyrgðartakmörkun, ef það vanrækir upplýsingaskyldu sína skv. 1. mgr. Frestur X til að bera fyrir sig brot M á varúðarreglum getur ekki fyrst byrjað að líða þegar M sendi bréfið þann 20.6.2008, ef það vissi fyrr um það atvik sem það hyggst bera fyrir sig, þ.e. að varúðarreglum hafi ekki verið framfylgt með því að kveikjúláslyklar hafi verið í A þegar henni var stolið. Hins vegar verður ekki ráðið af gögnum málsins að það hafi komið fram í tilkynningu þeirri sem M vísar til í bréfi sínu frá 20.6.2008, eða, ef það hefur verið síðar, hvenær X var um það kunnugt að varúðarregla kynni að hafa verið brotin þannig að það hefði haft ástæðu til að senda tilkynningu skv. 1. mgr. 31. gr. vsl. Af þessum sökum verður ekki fullýrt að X hafi glatað rétti sínum til að bera fyrir sig að það sé laust úr ábyrgð í heild eða að hluta vegna meints brots M á varúðarreglum.

Samkvæmt 26. gr. vsl. getur vátryggingafélag gert fyrirvara um að það sé laust úr ábyrgð í heild eða að hluta ef varúðarreglum er ekki fylgt. Slíkan fyrirvara getur félagið þó ekki borið fyrir sig ef ekki er við vátryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að vátryggingaratburður hefur

orðið verður ekki rakið til brota hans. Þótt félagið geti borið fyrir sig að varúðarreglum hafi ekki verið fylgt má samt leggja á það ábyrgð að hluta með hliðsjón af því hvers konar varúðarreglu var ekki sinnt, sök váttryggðs, hvernig váttryggingaratburð bar að og atvikum að öðru leyti.

Í gr. 4.7. í váttryggingarskilmálum X fyrir kaskótryggingu þá, sem hér á í hlut, segir að váttryggingin bæti tjón á váttryggðu ökutæki vegna þjófnaðar eða ef tilraun er gerð til þjófnaðar á því. Í 6. gr. skilmálanna er mælt fyrir um varúðarreglur sem gilda um váttrygginguna. Þar segir í gr. 6.3. að ökutæki skuli vera læst þegar enginn er í því og geyma skal lykla á öruggum stað. Samkvæmt 7. gr. er skylt að fara eftir varúðarreglum sem kveðið er á um í skilmálunum og sé þeim ekki fylgt getur ábyrgð félagsins fallið niður í heild eða að hluta, sbr. 26. gr. vsl.

Um það er ekki deilt að A var stolið frá heimili M og þá hafði M gleymt kveikjúláslyklum í bifreiðinni. Ekki verður annað ráðið af gögnum málsins en að orsakasamband sé milli þjófnaðarins og þess að M hafði gleymt lyklunum í A. M á sök á því að umrædd varúðarregla var brotin og sök hans telst ekki vera óveruleg. X er því heimilt að bera fyrir sig takmörkun á ábyrgð sinni. Ekki liggur fyrir hversu langur tími leið frá því M skildi síðast við A uns henni var stolið. Þótt atvikið hafi ekki átt sér stað í mjög stóru bæjarfélagi verður engu að síður að ætla að sök M sé talsverð, einkum þegar horft er til þess að varúðarreglan gegnir mikilvægu hlutverki til að koma í veg fyrir að bifreiðum sé stolið, svo og að það er til þess fallið að bifreið sé stolið, ef kveikjúláslyklar eru í henni þegar hún er yfirgefin. Eftir atvikum öllum þykir rétt að M sæti skerðingu bóta að 2/3 hlutum þannig að hann fái tjón sitt bætt að 1/3 hluta úr kaskótryggingu A.

Í málskoti vísar M til bréfs síns frá 20.6.2008 varðandi rökstuðning fyrir þeim kröfum sem hann gerir í máli þessu. Hvorki í málskotinu né umræddu bréfi eða öðrum gögnum er fjallað um kröfu hans um bætur úr heimilistryggingu. Ekkert er heldur fjallað um hana af hálfu X. Við svo búið telst sú krafa vanrefuð og er henni vísað frá nefndinni, sbr. 3. mgr. 3. gr. og e. lið 4. gr. samþykkt fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. auglýsingu í B-deild Stjórnartíðinda nr. 1090/2005.

Niðurstaða.

Tjón M vegna þjófnaðar á A bætist að 1/3 hluta úr kaskótryggingu hans hjá X.

Krafa um M um bætur úr heimilistryggingu er vísað frá nefndinni.

Reykjavík, 1. ágúst 2008.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.